

alene at fá en dommerundersøgelse, men også ikke at blive desavoueret af regeringen og Folketingets flertal.

Juridisk kan man have forståelse for regeringens og Folketingets flertallets opfattelse af, at sagen ikke er velegnet til en dommerundersøgelse. Den drejer sig også om, hvorvidt Finansministeriet og Den Danske Bank kan gøres erstatningsansvarlige, og dette kan kun afgøres under en retssag, der kan blive kompliceret af en forudgående dommerundersøgelse. Endvidere at man tager hensyn til anmodningen fra Højesterets præsident om at undgå dommerundersøgelser.

Sagen må imidlertid også ses politisk. Afslaget på en dommerundersøgelse vil give de færreste løsrivelsespartier skyts mange år fremover i deres kampagne mod rigsfællesskabet, på samme måde som det var tilfældet med Klaksvig-sagen. Der må her også tages i betragtning, at der deroppe er store forventninger til, at en kommende olieudvinding vil gøre Færøerne økonomisk uafhængig af Danmark inden for en rimelig årrække.

For mig at se bør sagen snarere vurderes politisk end juridisk, men under alle omstændigheder bør begge parter huske det gamle færøse ordsprog »Ingen spænder ben for en anden end selv at falde«.

Vit gera gamla gólvið sum nýtt

Vit pussa, slípa, reinsa, polera, bona, lúta og leggja

ØLL SLØG AV GÓLVUM Gólvætastan

Skemmingsgøta 19 Tlf. 18875 - 88875
Tórshavn Fax. 18809

Ókeypils tilboð og vegleiðing verða givin.

ROKKJALLARIN

Vit átaka okkum at selja fyrri fólk.
Eisini keypa vit deyðsbúgv.

ROKKJALLARIN - Tlf. 11990

Tinghúsvegur 42 - 100 Tórshavn

MARKNADARDAGUR

verður í
ÍTRÓTTARHÖLLINI í RUNAVÍK
leygardagin 1. apríl.

Nærri uppl. og tilmelding á
Tlf. 48398 - 48289 - 48354 - 48110

Handilsmiðdepilin

Njáll og Georg
Bergmenn

tél. 1-9194

– veitslufólk til
tann ljósa morgun!

lesarabrev

Danskur rotinskapur og danskur kúgingarpolitikkur

I seinastuni hava vit hoyrt nógva um dómarakanning og annað. Men hetta er bert ein staðfesting av, hvussu danska stjórnin virðir føroyingar. Hon virðir ikki føroyingar meira enn dust.

Heimastýrislógin hevur verið í gildi síðani 1948. Men tað skal sigast til Føroya fólks rós, - til rós fyrri hin føroyska velj-

aran, - at hann ONGANTID hevur biðið um hesa heimastýrislóg, hann hevur ONGANTID valt hesa heimastýrislóg. Heimastýrislógin varð sett í gildi eftir trýsti frá tí danska stjórnini, ikki frá tí vanligu danskaránum. Heimastýrislógin varð sett í gildi ímóti Føroya fólks vilja, tí føroyingar høvdu stutt framan undan

valti loysing. Abyrgdin fyrri núverandi kreppu má sostatt falla á ta dansku stjórnina, tí danska stjórnin hevur ríkið kolonipolitikk í Føroyum, væl hjálpt av tí føroyska landsstýrinum, men ikki av tí vanligu føroyinginum. Vit siggja nú, hvussu stjórnin roynir at skáka sær undan, men man hetta ikki vera tekin um vánaliga samvitsku

hjá dansku stjórnini. Tað, sum er at gera í løtuni er, at Føroya Løgting og Føroya Lands-stýri gera dansku stjórnini greitt, at fólkaaviljin frá 1946, tað vil siga loysing, verður framd í verki skjótast gjørligt, heldur í dag enn í morgin.

Klaksvíkingur

Um fólkaatkvøður

I Dimmalætting herfyri skrivaði ein, at føroyingar áttu at hava eina vegleiðandi fólkaatkvøðu viðvíkjandi okkara viðurskiptum við Danmark. Lat tað verða sagt beinanvegin, at fólkaatkvøður eiga ONGANTID at vera vegleiðandi. Tær eiga ALTID at vera avgerandi. Vegleiðandi fólkaatkvøður elva bert til stríð um tálkingar, hvussu fólkaatkvøður skal skiljast, og líkandi spurning-

ar. Tí eiga fólkaatkvøður ALTID at vera avgerandi.

Hesin greiðskrivari vil hava eina fólkaatkvøðu. Til hetta skal í stuttum sigast, at føroyingar høvdu fólkaatkvøðu í 1946, og valdu loysing. Hetta var greið tala, men úrslitið av fólkaatkvøðuni varð ongantíð sett í verk. Tað var tvørtur-í-móti. Føroyingar høvdu í 1973 eina fólkaatkvøðu um rúsdrekkaspurningin. Men úr-

slitið av hesari fólkaatkvøðu er tað, at landsstýrið gekk beint ímóti fólkaaviljanum og setti rúsdrekkasølu á stovn. Tað vil siga, at veljarin í hesum báðum fólkaatkvøðum varð hildin fyrri tað turra spott. Tí vil eg siga við áðurnevnda greiðskrivara: Royn fyrst at fáa fólkaatkvøðuna frá 1946 og fólkaatkvøðuna frá 1973 setti í verk eftir fólksins ynski. Í 1946 valdu føroyingar loysing, og í 1973

valdu føroyingar forboð fyrri rúsdrekkasølu her á landi. Royn fyrst at fáa úrslitið av hesum báðum fólkaatkvøðum setti í verk, áðrenn talan kann verða um nakra nýggja fólkaatkvøðu.

At tala um nýggjar fólkaatkvøður, áðrenn hesar báðar fólkaatkvøður eru settar í verk, er at halda veljaran fyrri tað turra spott.

Klaksvíkingur

Býtt at stinga høvdið í sandin

Fyrri tað um tað er onkur í millum, sum ikki vil, ella kann, ella torir at siggja úttanlands útdið í BBC, so er BBC ein tann besta staðin, ið finst. Undirhaldi er ov mikið av á hinum staðnum, bæði á Rás Tórshavn, og á MTV, og Vøðsluni, og aðra staðni við. Føroyingar hava altíð viljað havt »okkurt at flenna at«. Og tað fáa teir nú, undirhald í stóran stíl. Tað er kortini býtt at vilja stinga

høvdið í sandin, sum strutsur-in, umheimurin hvørur als ikki av tí!!! Lat okkum nú eiga eina útdiðarás burturav, (sum tó eisini hevur útrótt). Undirhald er í finasta lagi. Men (næstan) bara undirhald, tað er heldur ikki rætt, lat okkum fáa nakkað av (professionellum) alheims útdiðum eisini. Annars, so hevur sjónvarpsstíðin knotti- ar at skifta stað, ella tendra og slökkja...

BBC hevur vist objektiv og greið og gjøllig útdið frá bardøgum, t.d. í Tjeksna. Tað er mangan óhugnaligt, so er. Men við at visa ræðuleikarnar skapar sjónvarpsstaðin eina heimsopinion ímóti hesum bardaga, so tað kann skunda undir at fáa frið í lag millum partarnar.

Sjálvandi var tað ongantíð betur, um vit kundu tíkið bæði BBC World og BBC Prime niður, kanska ger Býráðið tað,

men tað er ivasamt, um ráðini er til tað. Men, eitt kundi Býráðið gjørt: Sett á svensku Rás 3 og royndarsent hana ein mánað ella so, so fáa vit at siggja, svenska Rás 3 skal vera munandi betri enn hinar báðar. Tá vit endiliga skulu hava undirhald, so lat vera undirhald, fyrsta floks undirhald!!!

Hýggjari

Tónleikur og KODA

Ur POLITIKEN klypti eg hesa greinina fyrri ikki so langari tíð síðani. Hon víðger fleiri á-

hugaverð viðurskipti og ikki er neyðugt at umseta til føroyskt. Har, sum stendur DR, lesir ein í

fleiri færum líka væl ÚF og har, ið stendur dansk, líka væl føroyskt. Í Føroyum er alt skoríð

eftir danskom leisti.

Føroyskur musikari

Spil mere dansk musik

DANMARKS radio spiller mere og mere udenlandsk musik på bekostning af den danske. De seneste statistikker fra KODA viser, at den udenlandske musikprocent på P3 er steget fra 66 til 80 på kun to år. Fra tidlig morgen til sen nat sender således kække danske programværter en strøm af bl.a. megastjerner fra multinationale pladeselskaber ud i æteren. Resultatet er, at KODA nærmest må 'skovle' penge af sted til lande, hvor interessen for dansk musik er mikroskopisk, og hvor forvaltning af musikretigheder ofte kan være dybt kritisabel.

Danmarks Radio er danskernes radio og tv. Årligt lægger befolkningen op imod 3 milliarder kroner i kassen. Men hvad får vi

egentlig for pengene? Masser af musik fra bl.a. Amerika, og hvorfor det? Jo, fordi den er Gramex-fri. Amerikanske musikere har ulykkeligt ingen rettigheder og skal altså ingen betaling have. Selv om DR for tiden kører med overskud, så mener ledelsen altså, at den situation skal udnyttes og opfordrer sine programværter til at spille Gramex-fri musik.

Men det er temmelig bevidstløs kulturpolitik. Det er til alvorlig skade for danske kunstnere og går helt imod alle undersøgelser, der klart har vist en stor interesse for det danske hos danskerne. Desuden kommer DR til at ligne enhver anden international kanal til forveksling. En beyderlig måde at konkurrere på

Kommentar af
musikformand
ARNE WÜRDLER

Hvorfor ikke i stedet koncentrere sig om det, man er bedst til og har årelang tradition for at gøre, nemlig at præsentere befolkningen for danske kunstnere og deres musik?

DET ER DRs målsætning at satse på mangfoldigheden. Man må spørge, tjener det mangfoldigheden, når DR som en central dansk station kun formår at bruge en femtedel af musiksektorens indtægt på dansk musik. For år

tilbage led det fra DR, at mindsten femtedel af musikken skulle være dansk eller dog nordisk. Nogle få heroiske programværter har siden retfærdigvis forsøgt at holde fanen højt, men generelt må vi nu konstatere, at målsætningen aldrig er blevet opfyldt.

I en årrække har danske kunstnere appelleret til DR om at leve op til sine løfter og forpligtelser. Det er nu skuffende at måtte konstatere, at alle henvendelser har været forgæves. Med op til 80 pct. udenlandsk musik svigter DR i dag ikke bare de danske kunstnere, men også den danske befolknings klare ønske om mere dansk musik i programmerne.